

24. juni 2014

I kirken har vi sæsonarbejde!

Efter sommerferiens lidt døsig kirkeliv så kommer der "gang i den". Vi vil på en gang have: udflugter og vandringsgudstjenester, skolestartsgudstjenester og konfirmandopstart. Så går det over stok og sten indtil graverne kan se frem til at den ekstremt travle "granpålægning" går i gang i oktober. Og mens det farer afsted ser vi engang imellem op og ser helt frem til julemåneden med et hav af englevinger.

Når tempoet er højt er plejer ikke død, men nytænkning må der til!

Det kan være svært at tænke nyt når vi døber og begraver, holder møder om roser og John Mogensen, læser romaner og laver konfirmandgudstjenester. Men der er ting at tænke over:

Bare der kom flere i kirke!

Siger vi. Vi vil også i menighedsrådet holde en inspirationslørdag hvor gudstjenesterne er en ting på programmet. Det er faktisk ærgerligt der ikke kommer flere. F.eks. havde vi den sjoveste aftengudstjeneste med lilletromme og trompet hvor vi talte om krig og spillede musik til. Det var både skægt og havde dybde fordi krig er så frygteligt. Det er værd at samles og høre lidt om krigens mekanismer når vi både kan se tilbage på krige og har krige i gang i verden.

Jeg tænker meget på, jeg gerne vil tale med jer om gudstjenesten så det endnu mere bliver VORES gudstjeneste. Derfor har jeg skrevet i kirkebladet:

Hvis du har lyst til at være med til at forme temaet i en søndagsgudstjeneste, hvor teksterne er bundne men emnerne er mange, så er du velkommen til at vi laver et lille gudstjenesteværksted.

Skulle du/I have lyst til det: det kan også være dåbsforældre eller bedsteforældre, så er I velkomne til at ringe til mig 61626099, det kan bare være et par uger før en gudstjeneste, så kan vi mødes og se hvad vi i fællesskab kan få ud af teksterne.

Kirke – også for IKKE-kirkegængere.

Seest er måske et sogn som i høj grad er kirke for den som ikke går i kirke: fordi man godt kan være nørklepige, sogneeftermiddagsdeltager, kirkegårds-gænger og holde af kristendommen eller føle sig kristen uden at gå i kirke. Det er den stemning vi skaber her: menneskelivet er det sted hvor Jesus ord lever. Gud, hvordan han er, det kan vi tale frit om. Det at være kristen er at være døbt og knyttet til Jesus fortælling, liv og død. Det kan man være på mange måder!

Men Seest Kirke er et spændende sted! Når vi vandrer til gudstjeneste ved klatreparken, når vi til halloween vil inddrage kirkegården for børnene sidst i oktober, når vi har en jazz præget trio til høst og alle helgen. Eller når jeg i min prædiken spørger: Når verden er blevet til ved evolution, hvor er så Gud i verden?

Kristendommen når dybderne!

Til november kommer Niels Malmros og fortæller om "Sorg og glæde". Tænk jer et tema: kan en ægtemand tilgive sin kone at hun i psykose har slået deres barn ihjel? Jesus lader Gud tilgive. Det er vildt! Det synes i hvert fald altid konfirmanderne: Gud kan da ikke tilgive sådan noget! Helt derinde hvor livet virkelig gør ondt der har kristendommen sine inderste hemmeligheder. At tilgivelsen kan forløse.

Den nyistandsatte præstebolig.

Måske har I set at min præstebolig er blevet renoveret. Det ønskede provstiuudvalget og menighedsrådet var med på den og har lagt et kæmpe frivilligt arbejde i at få det udført med arkitekt, håndværkere, planlægning og meget mere. Jeg selv og min familie var genhuset. Det gik alt sammen fint og nu er min bolig virkelig flot. Men det bedste er nu at den er tæt. Selv her om sommeren kan vi mærke at det ikke trækker gennem sprækker, døre og vinduer. Så Folkekirken passer på sin ejendom – som I jo er med til at finansiere! Tak fordi det betyder jeg kan bo fint her lige op ad kirken og sognehuset. Efter høstgudstjenesten kan man komme ind og se boligen i forbindelse med der er gratis kirkefrokost i sognehuset.

Sognepræst Kristina Nilsson